

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Collatio Octava.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

ANNO
CHRISTI
553.

qui in veram & immaculatam, quam & nos colimus, fidem peccauerunt. Ne quid autem ex his quæ nobis lecta sunt, tuam magnitudinem lateat, iussimus eadem gesta, quæ Cyri confecta sunt, & ad nos relata, nec non rescripta eorum quæ Antiochiæ confecta sunt, tibi transmitti, vt post confecta omnia quæ iussimus, iterum nobis remittantur ipsa quæ in Cyro confecta sunt. Pro hac etenim causa destinauimus Thomam deuotissimum, agentem in rebus, & subadiuuam. Legi. Datum VII. Idus Augusti, Constantinopoli, Rustico viro clarissimo consule.

Anno Christi
520.

Sancta Synodus dixit: Euidenter & nunc Deum placans intentio piissimi & tranquillissimi imperatoris ostensa est, qui omnia semper fecit & facit, quæ sanctam ecclesiam & recta dogmata conseruant: qui & modo recitatas chartas direxit, manifestantes & ipsas, quod nec latuit aliquem, alienam ab initio esse istorum capitulorum impietatis sanctam Dei ecclesiam. Et Christianissimus quidem imperator mercedem pro his habebit de Christo magno Deo, qui talia multiplicare solet: nos autem orationes quotidianas facientes pro eius serenitate, pro tribus capitulis altero die, adiuuante Deo, synodicam sententiam proferemus.

COLLATIO OCTAUA.

IMPERII domini Iustiniani perpetui Augusti anno LXXVII. post consulatum Basilii viri clarissimi anno XII. die IV. Nonas Iunias, indictione I. confidentibus in secretario venerabilibus episcopis huius regie ciuitatis,

Eutychio sanctissimo patriarcha regie Constantinopolis nouæ Romæ,

Apollinario sanctissimo archiepiscopo Alexandrinæ magnæ ciuitatis,

* Domno sanctissimo patriarcha Theopolitanæ magnæ ciuitatis,

Stephano religiosissimo episcopo Raphiæ, &

Georgio religiosissimo episcopo Tiberiadis, & ceteris vt supra Collatione I.

d. Theodoros

* Diodorus archidiaconus & primicerius reuerendissimorum notariorum dixit: Scit vestra sancta Synodus, quod ante aliquot dies in diuersis conuentionibus acta

sunt quædã apud vos de Theodoro Mopsuesteno, & quæ impie conscripsit Theodoritus, & impia epistola, quæ dicitur Iba ad Marim Persam conscripta, & quod in vltima actione promisit vestra sancta Synodus perfectam & synodicam sententiam imponere his quæ examinantur. Quoniam igitur ad hoc ipsum conuenistis, suggerimus ad quod placuerit. Sancta Synodus dixit: Ea quæ de propositis quæstionibus apud nos acta sunt manifestentur. Et post lectionem, cum suscepisset Callonymus reuerendissimus diaconus & notarius sententiam, recitauit.

Sententia
Synodi.
Matth. 25.

Magno Deo & saluatore nostro Iesu Christo, secundum parabolam in euangelis dictam, pro vniuscuiusque viribus talenta distribuente, & operam eorum opportuno tempore exigente, si is qui creditum sibi vnum talentum sine diminutione seruauit, eo quod non operatus est, & amplificauit hoc quod sibi creditum est, condemnatur; quanto maiori & *horribili iudicio subiacet, qui non solum de ipso neglexerit, sed etiam aliis scandali & perturbationis causam præbuerit? cum sit omnibus fidelibus manifestum, quod quando de fide ratio moueatur, non solum impius condemnatur, sed etiam ille qui potest quidẽ prohibere impietatem, negligit vero aliorum correptionem. Et nos igitur, quibus regere ecclesiam Domini creditum est, timentes maledictionem, quæ imminet his qui negligenter opera Domini faciunt, festinamus bonum fidei semen purum conseruare ab impietatis zizaniis, quæ ab inimico infeminantur. Quoniam igitur videbamus, quod Nestorii sequaces conati sunt per Theodorum impium, qui Mopsuestiæ fuit episcopus, & impia eius conscripta, & insuper per ea quæ impie Theodoritus conscripsit, & per epistolam sceleratam, quæ ab Iba dicitur ad Marim Persam scripta esse, suam impietatem Dei ecclesiæ applicare; ideo ad eorum quæ mouebantur correctionem surreximus, & pro Dei voluntate, & iussione piissimi imperatoris vocati ad hanc regiam urbem conuenimus.

*horribili
lioti

Ier. 48.

Matth. 13.

Et quia contingit Vigilium religiosissimum, in hac regia vrbe degentem, omnibus interesse quæ his tribus capitulis annotata sunt, & tam sine scriptis, quam in scripturis ea sæpius condemnasse, postea tamen & consensit in

ANNO
CHRISTI
533

scriptis in Concilio conuenire, & disceptare vna nobiscum de his tribus capitulis, vt definitio communiter ab omnibus nobis præbeatur fidei rectæ conueniens; piissimus imperator secundum quod inter nos placuit, tam ipsum quam nos hortatus est communiter conuenire, eo quod sacerdotes decet communibus quæstionibus finem communem imponere. Vnde necessario petiuimus ipsius reuerentiam scriptas suas promissiones adimplere; nec enim iustum esse amplius scandalum pro tribus istis capitulis crescere, & Dei ecclesiam conturbari. Et pro his ad memoriam eius perduximus magna illa apostolorum exempla, & patrum traditiones. Licet enim sancti Spiritus gratia & circa singulos apostolos abundaret, vt non indigerent alieno consilio ad ea quæ agenda erant; non tamen aliter voluerunt de eo quod mouebatur, si oporteret gentes circumcidi, definire, priusquam communiter congregati diuinarum scripturarum testimoniis vnusquisque sua dicta confirmauerunt.

Vnde communiter de eo sententiam protulerunt, ad gentes scribentes: *Visum est Spiritui sancto & nobis, nihil aliud imponere vobis oneris, præterquam necessaria, vt abstineatis ab immolatis simulacrorum, & sanguine, & suffocato, & fornicatione.* Act. 15.

Sed & sancti patres, qui per tempora in sanctis quatuor Conciliis conuenerunt, antiquis exemplis vtentes, communiter de exortis hæresibus & quæstionibus disposuerunt, certo constituto, quod in communibus disceptationibus cum proponuntur quæ ex vtraque parte discutienda sunt, veritatis lumen tenebras expellit mendacii.

Nec enim potest in communibus de fide disceptationibus aliter veritas manifestari, cum vnusquisque proximi adiutorio indiget, sicut in Prouerbiis dicit Salomon: *Frater fratri adiutorium præstans, exaltabitur sicut ciuitas munita: valet vero sicut regnum fundatum.* Prou. 18. Et iterum in Ecclesiaste dicit: *Optimi duo quam vnus, quibus est merces bona in labore ipsorum.* Ecl. 4. Sed etiam ipse Dominus dicit: *Amen dico vobis, si duo ex vobis conuenerint super terram, de omni re quamcumque petierint, contiget illis a Patre meo qui in cælis est. Vbicumque enim fuerint duo aut tres collecti in nomine meo, ego cum eis sum in medio ipsorum.* Math. 18. Cum autem sæpius & a nobis omnibus in-

uitatus, & insuper gloriosissimis iudicibus missis ad ipsum a piissimo imperatore, promisit per seipsum de iisdem tribus capitulis sententiam proferre: huiusmodi responso audito, Apostoli nos admonitiones in corde habentes, quod *unusquisque pro se rationem reddet Deo*, timentes autem & iudicium imminens eis, qui vel vnum ex minimis scandalizat, quanto magis imperatorem ita Christianissimum, & populos & ecclesias totas; & quod dictum a Deo ad Paulum: *Ne timeas, sed loquere, & ne taceas, quoniam ego sum tecum, & nemo poterit nocere tibi*: congregati ante omnia compendiose confessi sumus fidem illam tenere, quam Dominus noster Iesus Christus verus Deus tradidit sanctis suis apostolis, & per eos sanctis ecclesiis, & qui post illos fuerunt sancti patres & doctores ecclesiae creditis sibi populis tradiderunt. Tenere autem & seruare & praedicare sanctis ecclesiis confessi sumus hanc fidei confessionem, quam latius exposuerunt trecenti decem & octo sancti patres Nicææ congregati, qui sanctum mathema siue symbolum tradiderunt: insuper autem & centum quinquaginta in Constantinopoli collecti exposuerunt, qui eandem fidei confessionem secuti sunt, & eam explanauerunt: & ducentorum sanctorum patrum prius Ephesi collectorum pro eadem fide consensum: & quæ a sexcentis triginta Calchedone congregatis definita sunt pro vna eademque fide, quam & ipsi secuti prædicauerunt. Eos autem qui pro tempore condemnati vel anathematizati a catholica ecclesia & prædictis quatuor Conciliis sunt, confessi sumus condemnatos & anathematizatos habere. Cumque hæc ita confessi sumus, initium fecimus examinationis trium capitulorum, & proposuimus prius de Theodoro Mopsuesteno: & cum in medio prolatae sunt blasphemiae codicibus insertæ, mirati sumus Dei in his patientiam, quod non diuino igni statim incensa est lingua & mens quæ hæc eructauit: & nunquam concessissemus procedere lectorem prædictarum blasphemiarum, pro sola memoria illarum indignationem Dei timentes, (vtpote vnaquaque blasphemia magnitudine impietatis antecedentem superante, & mentem auditoris funditus permouente) nisi eos qui talibus blasphemis glorientur videremus indigere confusione, per manifestatio-

Rom. 14.

Marth. 18.

AII. 18.

ANNO
CHRISTI
532

ANNO
CHRISTI
533

stationem earū eis inferenda: vt nos omnes zelo blasphemiarum contra Deum expositarum incensi, & in medio lectionis & post ipsam inclamationes & anathematismos contra Theodorum vt viuentem & præsentem faceremus, Propitius sis Domine, dicentes; nec dæmones ausi sunt talia contra te loqui.

O intolerabilem linguam illam! o prauitatem viri! o altam illam manum, quam extendit contra creatorē suum. Scripturas scire miser ille pollicitus, non meminit Osee prophetæ dicentis: *Væ illis, quoniam exilierunt a me: famosi facti sunt, quia impii fuerunt in me, iniqua locuti sunt aduersum me, & aduersum me excogitantes, locuti sunt pessima. Ideo cadent in framea propter improbitatem linguæ suæ. Hic contemptus eorum in sinu eorum: quia transferunt testamentum meum, & aduersus legem meam impie egerunt.* Osee 7. Osee 8. Istis Theodorus impius merito subiicitur. Prophetias enim, quæ de Christo sunt, reiiciens, festinauit dispensationis pro nostra salute magnum mysterium, quantum ad se pertinet, reprobare: fabulas tantummodo ad risum propositas gentibus diuina eloquia, multis modis conatus ostendere, & contempsit tam alias propheticas pronuntiationes contra impios factas, & quod dixit diuinus Habacuc de his qui mendaciter docent: *Væ qui adaequat proximum sibi euerfione turbata, & inebriat eum, vt inspiciat speluncas eorum: id est, tenebrosas & omnino a luce alienas doctrinas eorum.* Habacuc 1. sec. 70.

Et quid oportet multa dicere? Liceat volentibus codices impii Theodori præ manibus accipere, vel quæ ex impiis codicibus eius, gestis apud nos habitis inferta sunt, impia capitula, & inuenire nimiam insaniam, & nefanda illa quæ dixit. Vtius enim procedere, & iterum memoria reperere nefanda illa veremur. Recitata nobis sunt & quædam a sanctis patribus contra illum, & omnes hæreticos superantem eius insaniam conscripta, & insuper Collat. 5. historiarum, & leges imperiales, illius impietatem ab initio diuulgantes: & quoniam post hæc omnia impietatis illius defensores, iniuriis contra creatorem suum dictis gloriantes, dicebant non oportere eum post mortem anathematizare, licet cognosceremus ecclesiasticam de impiis traditionem, quod & post mortem hæretici anathematizantur; tamen necessarium putauimus & de hoc perscru-

tari, & fertur in gestis, quomodo diuersi hæretici & post mortem anathematizati sunt: & per multa manifestatum est apud nos, quod qui hæc dicunt, nullam curam Dei iudicatorum faciunt, nec apostolicarum pronuntiationum, nec paternarum traditionum. Libenter utique interrogemus eos, quid dicant de Domino, dicente de seipso: *Qui crediderit in eum, non iudicatur: qui autem non crediderit in eum, iam iudicatus est, quia non crediderit in nomine Vnigeniti Filii Dei.* & Apostolo clamante: *Licet nos aut angelus de cælo euangelizauerit vobis præterquam euangelizauimus vobis, anathema sit. Sicut prædiximus, & nunc iterum dico: Si quis vobis euangelizauerit, præterquam quod accepistis, anathema sit.* Domino enim, quod iam iudicatus est, dicente, & apostolo etiam angelos, si docerent præter quod euangelizati sumus, anathematizante, quomodo præsumunt dicere, qui omnia audent, de viuis tantummodo hæc dicta esse? Aut ignorant, magis autem scientes ignorare confingunt, quod iudicium anathematis nihil aliud est nisi separatio a Deo? Quod impius licet non verbo ab aliquo suscepisset, tamen anathema re ipsa sibi infert, per suam impietatem semetipsum a vera vita separans. Quid autem dicunt & ad Apostolum iterum dicentem: *Hæreticum hominem post vnã & secundam correctionem euita, sciens quoniam peruersus est huiusmodi homo, & peccat, & est a semetipso damnatus?* Quibus consonantia sanctæ memoriæ Cyrillus in libris quos contra Theodorum scripsit, ita dicit: Euitandi sunt illi, qui tam pessimis culpis detinentur, siue in viuis sunt, siue non. A nocente enim semper refugere necessarium est, & non ad personam magis respicere, sed ad hoc quod Deo placet. Et iterum idem sanctæ memoriæ Cyrillus, scribens ad Ioannem episcopum Antiochiæ, & congregatam ibi Synodum, de Theodoro utpote vna cum Nestorio anathematizato, ita dicit: Erat igitur necessarium, claram propterea ducere festiuitatem, expulsa certe omni voce a quocumque dicta, quæ consonat Nestorii blasphemias. Processit enim aduersus omnes qui eadem sapiunt, vel sapuerunt aliquando, quod absolute nos & vestra sanctitas dixit: Anathematizamus illos qui dicunt filios duos, & duos Christos. Vnus enim, ut dictum est, prædicatur a nobis & vobis

1. Cor. 8.
1. Tim. 2.

ANNO
CHRISTI
533.

Christus & Filius & Dominus, vnigenitus vt homo, secundum vocem sapientissimi Pauli. Sed etiam in epistola ad Alexandrum & Martinianum, & Ioannem, & Paregorium, & Maximum presbyteros & patres monachorum, & eos qui cum ipsis erant solitariam vitam exercentes, ita dicit: Iam quidem & sancta Synodus Ephesi secundum Dei voluntatem congregata, contra Nestorianam perfidiam iusta & subtili prolata sententia, & aliorum vaniloquia, qui vel postea futuri sunt, vel iam fuerunt, eadem illi sapientes, & dicere vel scribere tale aliquid præsumentes, vna cum ipso condemnauit, æqualem condemnationem eis imponens. Consequens enim erat, vno semel pro suis tam profanis vaniloquiis condemnato, non contra vnum tantum venire, sed (vt ita dicam) contra omnem eorum hæresim, siue calumniam quã fecerunt contra pia ecclesiæ dogmata, duos colentes filios, & diuidentes indiuiduum, & anthropolatricæ crimen inferentes celo & terræ. Adorat enim nobiscum supernorum spirituum sancta multitudo vnum Dominum Iesum Christum. Sed etiam Augustini religiosæ memoriæ, qui inter Africanos episcopos splenduit, diuersæ epistolæ recitatæ sunt, significantes quod oportet hæreticos & post mortem anathematizari. Talem autem ecclesiasticam traditionem, & alii Africani reuerendissimi episcopi seruauerunt: sed & Romana sancta ecclesia quosdam episcopos & post mortem anathematizauit, licet pro fide in vita sua non essent accusati: & vtrumque apud nos habita gesta significant. Sed quoniam euidentissime veritatem impugnantes Theodori & ipsius impietatis discipuli, quædam verba sanctæ memoriæ Cyrilli & Procli proferre conantur, quasi pro Theodoro scripta, opportunum est propositis aptare verba prophetæ dicentis: *Quia rectæ sunt viæ Domini, & iusti ambulant* Osæ 14. *in eis: impii autem infirmabuntur in eis.* Nam & isti male excipientes ea quæ bene & opportune a sanctis istis patribus scripta sunt, & excusantes excusationes in peccatis, hæc Psal. 140. verba proferunt. Apparent enim patres non liberantes anathemate Theodorum, sed dispensatiue talibus quibusdam vtentes verbis propter defensores Nestorii & eius impietatis, vt ab huiusmodi errore eos abstrahentes, ad perfectum deducerent, & docerent non solum discipu-

Concil. Tom. 12.

Ff ij

lum impietatis Nestorium addicere, sed etiam doctorem eius Theodorum. Itaque & in ipsis dispensationis verbis suam patres intentionem ostendunt de eo quod oportet anathematizari Theodorum, sicut per plurima in gestis apud nos habitis demonstratum est ex his quæ ad condemnationem Theodori & eius impietatis Cyrillus & Proclus sanctæ memoriæ scripserunt. Et talem dispensationem in diuina scriptura est inuenire: ad hoc & Paulus apostolus in principio prædicationis fecisse ostenditur, propter eos qui ex Hebræis erant, Timotheum circumcidens, vt per hanc dispensationem & condescensionem ad perfectum eos deduceret. Vnde postea interdicens circumcisionem, ad Galatas ita scripsit: *Ecce ego Paulus dico vobis, quod si circumcidamini, Christus vobis nihil prodest.* Inuenimus autem & illud quod solent hæretici facere, & a Theodori defensoribus factum. Quædam enim ex his quæ sancti patres scripserunt, circumcidentes, quædam vero falsa ex semetipsis componentes & confingentes, Cyrilli sanctæ memoriæ epistola conabantur, quasi ex testimonio patrum, prædictum impium Theodorum anathemate liberare: in quibus & ipsis veritas demonstrata est, his quidem quæ circumcisa erant, per sequentiam anteriorum & posteriorum perlectis, mendacio autem falsitatis per collationem eorum quæ vera erant, per omnia conuicto. In omnibus autem istis, qui talia vana loquuntur, secundum quod scriptum est, *confidunt falsis, & loquuntur vana: quia concipiunt dolorem, & pariunt iniquitatem, telam araneæ texentes.* His ita de Theodoro & eius impietate discussis, pauca & ex his quæ impie a Theodorito conscripta sunt contra rectam fidem, & duodecim capitula sancti Cyrilli, & contra Ephesinam primam Synodum, nec non quædam ad defensionem Theodori & Nestorii impiorum ab eo conscripta, ad satisfactionem legentium in gestis apud nos confectis recitari & inseri perspeximus; vt sciant omnes, quod iuste isti eiiciuntur & anathematizantur. Tertio loco epistola, quam dicitur Ibas ad Marim Persam scripsisse, ad examinationem proposita, necessarium esse perspeximus & eam recitari. Statim igitur ex ipsa lectione impietas ei inserta omnibus manifesta est. Et oporteret quidem, vsque ad hoc quæstio-

Act. 16.

Galat. 5.

Isaia 59.

Collat. 5.

Collat. 6.

ANNO CHRISTI 533.

ne facta, condemnationem & anathematismum prædicatorum trium capitulorum facere: sed quia Theodori & Nestorii impiorum defensores alio modo machinabantur confirmare eorum personas & impietatem, & dicebant istam impiam epistolam, quæ laudat & defendit Theodorum & Nestorium, & eorum impietatem, susceptam esse a sancto Calchedonenſi Concilio; necessarium esse putauimus per omnia ostendere, liberam esse sanctam Synodum ab impietate quæ in epistola continetur, eo quod qui talia dicunt non fauore sancti Concilii hoc faciunt, sed vt per eius nomen suam impietatem confirmarent. Et ostendebatur in gestis, quod & anterioribus temporibus accusatus est Ibas propter eandem impietatem, quæ & in epistola continetur; primo quidem apud Proclum sanctæ memoriæ episcopum Constantinopolitanum, postea vero apud Theodosium piæ recordationis, & Flavianum, qui post Proclum episcopus ordinatus est, qui & causæ examinationem delegauerunt Photio episcopo Tyri, & Eustathio episcopo Berytiorum ciuitatis. Postea vero inculpatus idem Ibas ab episcopatu deiectus est. His ita subsecutis, quomodo præsumunt aliqui dicere istam impiam epistolam susceptam esse a sancto Calchedonenſi Concilio, eamque per omnia secutum esse sanctum Calchedonenſe Concilium? Tamen ne quæcumque remaneret occasio eis qui tales calumnias applicant sancto Calchedonenſi Concilio, recitari perspeximus ea quæ apud sanctas Synodos, Ephesinam primam & Calchedonenſem, pro epistolis sanctæ memoriæ Cyrilli, & religiosæ memoriæ papæ antiquioris Romæ Leonis mota sunt. Et cum ex his accepissemus, quod non aliter oportet suscipi quæ ab aliquo scribuntur, nisi prius rectæ fidei sanctorum patrum consonare demonstrantur; interlocuti sumus recitari & definitionem, quæ de fide exposita est a sancto Calchedonenſi Concilio, vt conferantur quæ in epistola, & quæ in definitione continentur. Quo facto demonstratum est contrariam per omnia epistolam esse his quæ in definitione continentur. Nam definitio quidem consonat his quæ iudicata sunt pro vna eademque fide tam a trecentis decem & octo sanctis patribus, quam a centum quinquaginta, & his qui prius Ephesi conuenerunt: im-

pia autem epistola illa continet quæ Theodorus & Nestorius hæretici blasphemauerunt, & defendit eos, & doctores sibi adscribit; sanctos autem patres hæreticos vocat. Et illud autem omnibus facimus manifestum, quod nec partes interlocutionum vnus vel secundi, quibus videntur Theodori & Nestorii sequaces, præterire sustinimus, sed & istis & aliis omnibus interlocutionibus in medio prolatis, & his quæ eis continentur consideratis, inuenimus quod non aliter passi sunt prædictum Ibas suscipere, priusquam exegissent eum Nestorium & impia eius dogmata, quæ in epistola vindicantur, anathematizare. Et hoc fecerunt tam alii religiosi episcopi prædicti sancti Concilii, quam illi duo, quorum interlocutionibus quidam uti conantur. Hoc enim & in Theodorito obseruauerunt, & exegerunt eum anathematizare ea pro quibus accusabatur. Si igitur Ibas non alio modo suscipere sustinissent, nisi impietatem, quæ in epistola continetur, condemnasset, & subscripsisset definitioni quæ pro fide a sancto Concilio data est, quomodo conantur dicere, susceptam esse impiam epistolam ab eodem sancto Concilio? *Quæ enim, ut vere dicamus, participatio est iustitiæ & iniquitatis? & quæ societas est luci cum tenebris? quæ autem conuentio est Christi cum Belial? aut quæ pars est fidei cum infidei? quæ autem est commixtio templo Dei cum idolis?*

2. Cor. 6.

Repetitis igitur omnibus quæ apud nos acta sunt, iterum confitemur, quod suscipimus sanctas quatuor Synodos, id est, Nicænam, Constantinopolitanam, Ephesinam primam, & Calchedonensem, & quæ pro vna eademque fide definierunt, prædicauimus & prædicamus. Eos autem qui hæc non suscipiunt, alienos catholicæ ecclesiæ iudicamus. Condemnamus autem & anathematizamus vna cum omnibus aliis hæreticis qui condemnati & anathematizati sunt a prædictis sanctis quatuor Conciliis, & a sancta catholica & apostolica ecclesia, & Theodorum qui Mopsuestiæ episcopus fuit, & impia eius conscripta, & quæ impie Theodoritus conscripsit contra rectam fidem, & contra duodecim capitula sancti Cyrilli, & contra Ephesinam primam Synodum, & quæ ad defensionem Theodori & Nestorii ab eo scripta sunt. Super hæc anathematizamus & impiam epistolam, quam dicitur Ibas ad

ANNO
CHRISTI
533.

Marim Persam scripssisse, quæ denegat Deum Verbum de sancta Dei genitrice & semper virgine Maria incarnatum, hominem factum esse; & sanctæ memoriæ Cyrilum, qui recte docuit, tamquam hæreticum, & similiter Apollinario scribentem, criminatur; & inculpat quidem Ephesinam primam Synodum, tamquam sine examinatione & quæstione Nestorio ab ea deposito, & duodecim sancti Cyrilli capitula impia & contraria rectæ fidei vocat; defendit autem Theodorum & Nestorium, & impia eorum dogmata & conscripta. Prædicta igitur tria capitula anathematizamus, id est, Theodorum impium Mopsuestenum cum nefandis eius conscriptis, & quæ impie Theodoritus conscripsit, & impiam epistolam, quæ dicitur Iba, & defensores eorum, & qui scripserunt vel scribunt ad defensionem eorum, vel recta ea dicere præsumunt, vel omnino impietatem eorum nomine sanctorum patrum, aut sancti Calchedonensis Concilii defenderunt, aut defendere conantur.

His ita cum omni subtilitate dispositis, in memoria tenentes promissiones de sancta ecclesia factas, & qui dixit, quod *portæ inferni non præualebunt aduersus eam*, id est, hæreticorum mortifera linguæ; recordantes autem & quæ per Oseam de ea prophetata sunt, in quibus dicit: *Et sponsabo te mihi in fide, & cognosces Dominum*: hæreticorum quidem effrenatas linguas, & eorum impiissima conscripta, & eosdem ipsos hæreticos, qui vsque ad mortem in sua impietate permanserunt, patri mendacii diabolo connumerantes, illis dicemus: *Ecce omnes vos ignem accenditis, & conualescere facitis flammam ignis: ambulabitis in lumine ignis vestri, & per flammam quam accenditis*. Nos autem mandatum habentes, per doctrinam rectam exhortari populum, & loqui in cor Ierusalem, id est, Dei ecclesiam, merito seminare quidem in iustitia festinamus, vindemiantes fructum vitæ, & illuminantes nobis ipsis lumen scientiæ, ex diuinis scripturis, & patrum doctrina, necessarium esse putauimus capitulis comprehendere & prædicationem veritatis, & hæreticorum, nec non eorum impietatis condemnationem.

I.

Si quis non confitetur Patris, & Filii, & Spiritus sancti, vnâ naturam siue substantiam, & vnâ virtutem & po-

restatem, trinitatem consubstantialem, vnam deitatem in tribus subsistentiis siue personis adorandam, talis anathema fit. Vnus enim Deus & Pater, ex quo omnia; & vnus Dominus Iesus Christus, per quem omnia; & vnus Spiritus sanctus, in quo omnia.

1. Cor. 8.

ANNO
CHRISTI
535

II.

Si quis non confitetur Dei Verbi duas esse natiuitates, vnam quidem ante saecula ex Patre sine tempore incorporealiter, alteram vero in vltimis diebus eiusdem ipsius qui de caelis descendit, & incarnatus de sancta gloriosa Dei genitrice & semper virgine Maria, natus est ex ipsa, talis anathema fit.

III.

Si quis dicit, alium esse Deum Verbum qui miracula fecit, & alium Christum qui passus est, vel Deum Verbum cum Christo esse nascente de muliere, vel in ipso esse vt alterum in altero, & non vnum eundemque Dominum nostrum Iesum Christum, Dei Verbum incarnatum & hominem factum, & eiusdem ipsius miracula, & passionem quas voluntarie carne sustinuit, talis anathema fit.

IV.

Si quis dicit, secundum gratiam, vel secundum operationem, vel secundum dignitatem, vel secundum aequalitatem honoris, vel secundum auctoritatem, aut relationem, aut affectum, aut virtutem, vnitionem Dei Verbi ad hominem factam esse, vel secundum bonam voluntatem, quasi quod placuit Deo Verbo homo, eo quod bene visum est ei de ipso, sicut Theodorus infaniens dicit: vel secundum homonymiam, per quam Nestoriani Deum Verbum Filium & Christum vocantes, & hominem separatim Christum & Filium nominantes, & duas personas euidenter dicentes, per solam nominationem, & honorem, & dignitatem, & adorationem, vnam personam, & vnum Filium, & vnum Christum confingunt dicere: sed non confitentur vnitatem Dei Verbi ad carnem animatam anima rationabili & intellectuali, secundum compositionem siue secundum subsistentiam factam esse, sicut sancti patres docuerunt, & ideo vnam eius subsistentiam compositam, qui est Dominus noster Iesus Christus, vnus de sancta trinitate, talis anathema fit. Cum enim multis
modis

ANNO
CHRISTI
535

modis vnitas intelligitur, qui impietatem Apollinarii & Eutychetis sequuntur, interemptionem eorum quæ conueniunt colentes, vnitioem secundum confusionem dicunt: Theodori autem & Nestorii sequaces, diuisione gaudentes, affectualem vnitatem introducunt. Sancta Dei ecclesia vtriusque perfidiæ impietatem reiiciens, vnitioem Dei Verbi ad carnem secundum compositionem confitetur, quod est secundum subsistentiam. Vnitio enim per compositionem in mysterio Christi non solum inconfuse ea quæ conueniunt conseruat, sed nec diuisionem suscipit.

V.

Si quis vnã subsistentiam Domini nostri Iesu Christi sic intelligit, tamquam suscipientem plurimarum subsistentiarum significationem, & per hoc introducere conatur in mysterio Christi duas subsistentias, seu duas personas, & duarum personarum quas introducit, vnã personam dicit secundum dignitatem, & honorem, & adorationem, sicut Theodorus & Nestorius insanientes conscripserunt, & calumniantur sanctam Calchedonensem Synodum tamquam secundum istum impium intellectum vnus subsistentiæ vtentem vocabulo, sed non confitetur Dei Verbum carni secundum subsistentiam vnitum esse, & propter hoc vnã eius subsistentiam, seu vnã personam, & sic & sanctum Calchedonense Concilium vnã subsistentiam Domini nostri Iesu Christi confessum esse, talis anathema sit. Nec enim adiectionem personæ vel subsistentiæ suscepit sancta trinitas ex incarnato vno de sancta trinitate Deo Verbo.

VI.

Si quis abusive & non vere Dei genitricem dicit sanctam gloriosam semper virginem Mariam, vel secundum relationem, quasi homine puro nato, sed non Deo Verbo incarnato & nato ex ipsa, referenda autem, sicut illi dicunt, hominis natiuitate ad Deum Verbum, eo quod cum homine erat nascente, & calumniatur sanctam Calchedonensem Synodum, tamquam secundum istum impium intellectum, quem Theodorus execrandus adinuenit, Dei genitricem virginem dicentem, vel qui hominis genitricem vocat, aut Christotocon, id est, Christi genitricem,

Concil. Tom. 12.

Gg

tamquam si Christus Deus non esset, & non proprie & vere Dei genitricem ipsam confitetur, eo quod ipse qui ante secula ex Patre natus est Deus Verbum, in vltimis diebus ex ipsa incarnatus & natus est, & sic pie & sanctam Calchedonensem Synodum Dei genitricem eam esse confessam, talis anathema sit.

VII.

Si quis in duabus naturis dicens, non vt in deitate & humanitate, vnum Dominum nostrum Iesum Christum cognosci confitetur, vt per hoc significet differentiam naturarum, in quibus inconfuse ineffabilis vnitio facta est, neque Deo Verbo in carnis naturam transmutato, neque carne in Verbi naturam transducta, (manet enim vtrumque hoc quod est natura, etiam facta vnitate secundum subsistentiam) sed pro diuisione per partem, talem excipit vocem in mysterio Christi, vel numerum naturarum confitendo in eodem Domino nostro Iesu Christo Deo Verbo incarnato, non intellectu tantummodo differentiam excipit earum, ex quibus & compositus est, non interemptam propter vnitatem, (vnus enim ex vtroque, & per vnum vtraque) sed in hoc numero vtitur, vt separatim vnaquaque natura suam habente subsistentiam, talis anathema sit.

VIII.

Si quis ex duabus naturis deitatis & humanitatis confitens vnitatem factam esse, vel vnam naturam Dei Verbi incarnatam dicens, non sic ea excipit sicut patres docuerunt, quod ex diuina natura & humana, vnitione secundum subsistentiam facta, vnus Christus effectus est, sed ex talibus vocibus vnam naturam siue substantiam deitatis & carnis Christi introducere conatur, talis anathema sit. Secundum subsistentiam enim dicentes vnigenitum Deum Verbum carni vnitum esse, non confusionem aliquam naturarum in se inuicem factam esse dicimus, sed magis permanente vtraque hoc quod est, vnitum esse carni Deum Verbum intelligimus. Propter quod & vnus est Christus, Deus & homo, idem ipse consubstantialis Patri secundum deitatem, & consubstantialis nobis idem ipse secundum humanitatem. Aequaliter enim & eos qui per partem diuidunt vel incidunt, & eos qui confundunt diuinam

ANNO CHRISTI 555. dispensationis mysterium Christi, reiicit & anathematizat Dei ecclesia.

IX.

Si quis in duabus naturis adorari dicit Christum, ex quo duas adorationes introducunt, separatim Deo Verbo, & separatim homini: vel si quis ad interemptionem vel ad confusionem deitatis & humanitatis, vnam naturam siue substantiam eorum quæ conuenerunt introducens, sic Christum adorat, sed non vna adoratione Deum Verbum incarnatum cum propria ipsius carne adorat, sicut ab initio Dei ecclesiæ traditum est, talis anathema sit.

X.

Si quis non confitetur Dominum nostrum Iesum Christum, qui crucifixus est carne, Deum esse verum, & Dominum gloriæ, & vnum de sancta trinitate, talis anathema sit.

XI.

Si quis non anathematizat Arium, Eunomium, Macedonium, Apollinarium, Nestorium, Eutychen, Origenem cum impiis eorum conscriptis, & alios omnes hæreticos qui condemnati & anathematizati sunt a sancta catholica & apostolica ecclesia, & a prædictis sanctis quatuor Conciliis, & eos qui similia prædictis hæreticis sapuerunt vel sapiunt, & vsque ad mortem in sua impietate permanserunt vel permanent, talis anathema sit.

XII.

Si quis defendit impium Theodorum Mopsuestenum, qui dixit alium esse Deum Verbum, & alium Christum a passionibus animæ & desideriis carnis molestias patientem, & a deterioribus paulatim recedentem, & sic ex profectu operum melioratum, & a conuersatione immaculatum factum, & tamquam purum hominem baptizatum esse in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, & per baptismum sancti Spiritus gratiam accepisse, & filiationem meruisse, & ad similitudinem imperialis imaginis in persona Dei Verbi adorari, & post resurrectionem immutabilem cogitationibus & impeccabilem omnino factum fuisse. Et iterum dixit idem impius Theodorus, talem factam esse vnitionem Dei Verbi ad Christum, qualem dixit Apostolus de viro & muliere: *Erunt duo in carne vna.* Ephes. 5.

Concil. Tom. 12.

Gg ij

Et super alias innumerabiles blasphemias ausus est dicere, quod post resurrectionem cum insufflasset Dominus discipulis, & dixisset: *Accipite Spiritum sanctum*, non dedit eis Spiritum sanctum, sed figuratim tantummodo insufflauit. Iste enim & confessionem, quam fecit Thomas cum palpasset manus & latus Domini post resurrectionem, dicens: *Dominus meus & Deus meus*, inquit non esse dictam a Thoma de Christo. Nec enim dicit Theodorus Deum esse Christum, sed ad miraculum resurrectionis stupefactum Thomam glorificasse Deum, qui Christum resuscitauit. Et, quod peius est, etiam in interpretatione, quam in Actus apostolorum scripsit Theodorus, similem fecit Christum Platoni, & Manichæo, & Epicuro, & Marcioni, dicens: Quod sicut illorum vnusquisque ex dogmate quod inuenit suos discipulos fecit vocari Platonicos, & Manichæos, & Epicuræos, & Marcionistas; simili modo & cum Christus dogma inuenisset, ex ipso Christianos vocari. Si quis igitur defendit prædictum impium Theodorum, & impia eius conscripta, in quibus tam prædictas, quam alias innumerabiles blasphemias effudit contra magnum Deum & saluatorem Iesum Christum, & non anathematizat eum, & impia eius conscripta, & omnes qui suscipiunt vel defendunt eum, & dicunt orthodoxe eum exposuisse, & qui scripserunt pro eo, & eadem illi sapuerunt, vel scribunt pro eo, vel impiis eius conscriptis, & eos qui similia illi sapiunt, vel aliquando sapuerunt, & vsque ad mortem permanferunt vel permanent in tali impietate, talis anathema sit.

XIII.

Si quis defendit impia Theodoriti conscripta, quæ contra rectam fidem & contra primam Ephesinam sanctam Synodum, & sanctum Cyrillum & duodecim eius capitula exposuit, & omnia quæ conscripsit pro Theodoro & Nestorio impiis, & pro aliis qui eadem prædictis Theodoro & Nestorio sapuerunt, defendens eos & eorum impietatem, & propter hoc impios vocans doctores ecclesiæ, qui vnitatem secundum subsistentiam Dei Verbi ad carnem confitentur, & non anathematizat ea, & eos qui similia eis sapuerunt, vel sapiunt, insuper autem & omnes qui scripserunt contra rectam fidem, & sanctum Cyrillum

ANNO CHRISTI 553. & duodecime eius capitula, & vsque ad mortem in tali impietate permanferunt, talis anathema fit.

XIV.

Si quis defendit epistolam, quam dicitur Ibas ad Marim Perfam hæreticum scripſiſſe, quæ abnegat quidem Deum Verbum de ſancta Dei genitrice ſemper virgine Maria incarnatum, hominem factum eſſe, dicit autem purum hominem ex ipſa natum eſſe, quem templum vocat, vt alius ſit Deus Verbum, & alius homo, & ſanctum Cyrillum, qui rectam fidem Chriſtianorum prædicauit, tamquam hæreticum & ſimiliter Apollinario impio ſcripſiſſe criminatur, & inculpat primam Ephelinam ſanctam Synodum tamquam ſine examinatione & quæſtione Neſtorium condemnantem, & duodecim capitula ſancti Cyrilli impia & contraria rectæ fidei vocat eadem impia epiftoſa, & defendit Theodorum & Neſtorium, & impia eorum dogmata & conſcripta. Si quis igitur memoratam impiam epiftoſam defendit, & non anathematizat eam, & defenſores eius, & eos qui dicunt eam rectam eſſe, vel partem eius, & eos qui ſcripſerunt vel ſcribunt pro ea, vel pro impietate quæ in ea continetur, & præſumunt eam defendere, vel inferram ei impietatem nomine ſanctorum patrum, vel ſancti Calchedonenſis Concilii, & in his vsque ad mortem permanent, talis anathema fit.

Cum igitur hæc ita recte conſeſſi ſumus, quæ tradita nobis ſunt tam a diuinis ſcripturis, quam a ſanctorum patrum doctrina, & ab his quæ definita ſunt de vna eademque fide a prædictis ſanctis quatuor Conciliis, facta autem a nobis & condemnatione contra hæreticos & eorum impietatem, nec non etiam contra eos qui defenderunt vel defendunt prædicta impia tria capitula, & permanferunt in ſuo errore, vel qui permanent: ſi quis conatus fuerit contra hæc quæ pie diſpoſuimus, vel tradere, vel docere, vel ſcribere, ſi quidem epifcopus, vel clericus ſit, iſte tamquam aliena a ſacerdotibus & ſtatu eccleſiaſtico faciens, denudabitur epifcopatu vel clericatu: ſi autem monachus vel laicus ſit, anathematizabitur.

Eutychiſus miſericordia Dei epifcopus Conſtantinopoleos nouæ Romæ, decreti quæ propoſita ſunt, & conſitens ſic habere, ſicut omnia ſupra capitula & dogmata continent, & ſuſcipiens ſanctas

Gg iij

quatuor Synodos, id est, Nicænam, Constantinopolitanam, Ephesinam primam, & Calchedonensem, & quæ ab ipsis de vna eademque fide definita sunt, & in his omnibus permanens, sicut supra scriptum est, condemno & anathematizo super alios hæreticos & impia eorum conscripta, Theodorum impium, qui fuit Mopsuestiæ episcopus, vna cum impiis eius conscriptis, & omnia quæ impie Theodorus conscripsit, sicut prædictum est, & impiam epistolam quæ dicitur Ibæ, & qui similia eis sapuerunt & sapiunt, & subscripsi.

Apollinarius misericordia Dei episcopus Alexandria, decreui quæ proposita sunt, & confitens sic habere, sicut omnia supra capitula & dogmata continent, &c.

* Dominus misericordia Dei episcopus Theopolitanæ ciuitatis, ^{* Dominus} similiter.

Stephanus misericordia Dei episcopus Rapheotanzæ ciuitatis, vicem agens Eustochii sanctissimi patriarchæ Hierosolymitanæ ciuitatis, vna cum Georgio & Damiano religiosissimis episcopis, similiter.

Georgius misericordia Dei episcopus Tiberiadis, agens vicem Eustochii sanctissimi patriarchæ Hierosolymitanæ ciuitatis, vna cum Stephano & Damiano religiosissimis episcopis, similiter.

Damianus misericordia Dei episcopus Sozytanæ ciuitatis, agens vicem Eustochii sanctissimi patriarchæ Hierosolymitanæ ciuitatis, vna cum Stephano & Georgio religiosissimis episcopis, similiter.

Benignus misericordia Dei episcopus Heracleotanzæ ciuitatis, quæ est primæ Macedonia, agens vicem Eliæ sanctissimi archiepiscopi Thessalonicensium ciuitatis, tam pro illo, quam etiam pro me, similiter.

Theodorus misericordia Dei episcopus Cæsareæ primæ Cappadociæ, similiter.

Andreas gratia Christi episcopus Ephesi, similiter.

Sextilianus misericordia Dei episcopus ecclesiæ catholicæ Tuniensis, agens vicem Primosi archiepiscopi Carthaginis, totiusque Concilii prouinciæ proconsularis, tam pro illo vel illis, quam pro meipso, similiter.

Megethius gratia Dei episcopus sanctæ Dei catholicæ ecclesiæ ciuitatis Heracleæ Thraciæ, similiter.

Anastafius misericordia Dei episcopus Tabianensium ciuitatis, agens vicem Dorothei religiosissimi episcopi Ancyranorum metropoleos, similiter.

Ioannes misericordia Dei episcopus Iliorum ciuitatis, agens vicem Euprepî religiosissimi episcopi Cyzicenorum metropoleos, similiter.

Eusebius misericordia Dei episcopus Tyrriorum metropoleos, similiter.

Ioannes humilis episcopus Nicomediensium metropoleos, similiter.

Stephanus misericordia Dei episcopus Nicænorum metropoleos, similiter.

ANNO
CHRISTI
553

Constantinus misericordia Dei episcopus sanctæ Dei ecclesiæ Calchedonenſium metropolitanæ ciuitatis, ſimiliter.

Petrus misericordia Dei episcopus Tarſi metropolitanæ ciuitatis, ſimiliter.

Ioannes misericordia Dei episcopus Cucufenorum ciuitatis, agens vicem Palladii religioſiſſimi episcopi Melitenorum metropoleos, ſimiliter.

Ioannes misericordia Dei episcopus Cæſareæ Palæſtinæ, ſimiliter.

Pompeianus misericordia Dei episcopus sanctæ ecclesiæ catholi- cæ ciuitatis Victorianæ, prouinciæ Byzacenæ, ſimiliter.

Amazonius gratia Christi episcopus Edeſſenorum metropolitanæ ciuitatis, ſimiliter.

Alexander misericordia Dei episcopus Gangrenorum metropoleos, ſimiliter.

Thomas misericordia Dei episcopus Apamenorum metropoli- tanæ ciuitatis, ſimiliter.

Euphrantas misericordia Dei episcopus Tyanenſium metropoleos, ſimiliter.

Theodorus misericordia Dei episcopus Hierapolitanorum apud Euphratem metropoleos, ſimiliter.

Bosphorius patientia Dei episcopus Neocæſarienſium metropoleos, ſimiliter.

Ioannes misericordia Dei episcopus Boſtrenorum metropoleos, ſimiliter.

Philippus misericordia Dei episcopus Myrenſium metropoleos Lydiæ prouinciæ ſimiliter.

Theodotus misericordia Dei episcopus Seleucienſium apud Iſau- ros metropoleos, ſimiliter.

Iulianus misericordia Dei episcopus Sardonorum metropoleos Lydiæ prouinciæ, ſimiliter.

Theodorus misericordia Dei episcopus Gortynæ, quæ eſt metro- polis Cretenſium prouinciæ, ſimiliter.

Euſtathius misericordia Dei episcopus Damasci metropolitanæ ciuitatis, ſimiliter.

Theodoſius misericordia Dei episcopus Rhodiorum metropoleos, ſimiliter.

Theodorus misericordia Dei episcopus Antiochenſium metro- poleos Piſidiæ prouinciæ, ſimiliter.

Eulogius misericordia Dei episcopus Pergenororum metropoli- tanæ ciuitatis Pamphylæ prouinciæ, ſimiliter.

Cyriacus misericordia Dei episcopus Amydenorum metropoleos, ſimiliter.

Seuerianus misericordia Dei episcopus sanctæ ecclesiæ ciuitatis Aphrodiſiadis Carenſium prouinciæ, ſimiliter.

Seuerus misericordia Dei episcopus Synnadenſium metropoleos Phrygiæ Salutaris prouinciæ, ſimiliter.

Petrus misericordia Dei episcopus Sidetanorum metropoleos Pamphyliae prouinciae, similiter. ANNO CHRISTI 533

Abrahamus misericordia Dei episcopus Sergiopoleos metropolitanae ciuitatis, similiter.

Afignius misericordia Dei episcopus Traianopolitanorum ciuitatis, agens vicem Ioannis religiosissimi episcopi Laodicensium metropoleos Phrygiae Pacatianae prouinciae, similiter.

Ioannes gratia Christi episcopus Adrianopolitanorum metropoleos * eminentiorum prouinciae, similiter. * Thracia

Ioannes misericordia Dei episcopus Maronitanorum metropoleos Rhodiae prouinciae, similiter.

Theodosius misericordia Dei episcopus Iustinianopolitanorum metropoleos secundae Cappadocum prouinciae, similiter.

Stephanus misericordia Dei episcopus Laodiceae metropoleos Theodorianorum prouinciae, similiter.

Auxanon misericordia Dei episcopus Hierapolitanorum metropoleos, similiter.

Eustathius misericordia Dei episcopus Maximianopolitanorum metropoleos, similiter.

Paulus misericordia Dei episcopus Aemorum metropoleos Rhodopiae prouinciae, similiter.

Dometius misericordia Dei episcopus Chalcidensium ciuitatis, similiter.

Aetherius misericordia Dei episcopus Anazarbensium, siue Iustinianopolitanorum metropoleos, similiter. * sup. ma

Valerianus misericordia Dei episcopus sanctae ecclesiae catholicae ciuitatis Obbae prouinciae proconsularis, similiter.

Dionysius misericordia Dei episcopus Seleuciaae ciuitatis, similiter.

Theodorus misericordia Dei episcopus Dryziparenorum metropoleos, similiter.

Seuerus misericordia Dei episcopus Pompeiopolitanorum ciuitatis Paphlagoniae prouinciae, similiter.

Georgius misericordia Dei episcopus nouae Iustinianae Cypselitanorum ciuitatis, similiter.

* Crescus misericordia Dei episcopus sanctae ecclesiae catholicae Cuiculitanae prouinciae Numidiae, similiter. * Crescinius

Romanus misericordia Dei episcopus Gabalorum, similiter.

Gregorius misericordia Dei episcopus Iustinianopolitanorum ciuitatis magnae Armeniae prouinciae, similiter.

Ioannes misericordia Dei episcopus Nyssenorum ciuitatis, similiter.

Basilius misericordia Dei episcopus nouae Iustinianae Camulianensium, similiter.

Ioannes misericordia Dei episcopus Iustinianopolitanorum, siue Barcusenae ciuitatis, similiter.

Sergius misericordia Dei episcopus nouae Iustinianae secundae Aegyptiorum, similiter.

Christo-

ANNO CHRISTI 557.
Christophorus misericordia Dei episcopus sanctæ ecclesiæ Arca-
diopoleos Asianorum prouinciæ, similiter.

Stephanus misericordia Dei episcopus Clysmatis, similiter.

Theodosius misericordia Dei episcopus Bybliorum ciuitatis, si-
militer.

Leontius misericordia Dei episcopus Arcaæ Armeniæ, similiter.

Ioannes misericordia Dei episcopus Myrines prouinciæ Asiæ, si-
militer.

Alexander episcopus Amphipoleos primæ Armeniæ, similiter.

Thomas gratia Christi episcopus sanctæ ecclesiæ Berifforum ciui-
tatis, similiter.

Theodorus misericordia Dei episcopus Leontopoleos, similiter.

Æmilianus misericordia Dei episcopus Antipyrgi ciuitatis, si-
militer.

Aristodemus misericordia Dei episcopus Philomelensium ciuita-
tis, similiter.

Thalelæus misericordia Dei episcopus Hadrianopolitanorum Pi-
sidia prouinciæ, similiter.

Theoctistus misericordia Dei episcopus Erythrarum ciuitatis
prouinciæ Asiæ, similiter.

Diogenianus misericordia Dei episcopus Sozopolitanorum ciui-
tatis Pisidia prouinciæ, similiter.

Bassus misericordia Dei episcopus Thamiatensis, similiter.

*sup. Cymæ
Anatolius misericordia Dei episcopus *Cymæorum ciuitatis pro-
uinciæ Asiæ, similiter.

Conon humilis episcopus Magoedensium ciuitatis Pamphylia
prouinciæ, similiter.

Diogenes misericordia Dei episcopus Cratianorum ciuitatis, si-
militer.

Theoctistus humillimus episcopus Prusæ ciuitatis, similiter.

Georgius misericordia Dei episcopus Ptolemaidis, similiter.

Elias misericordia Dei episcopus Diocletianopoleos, similiter.

Theonas misericordia Dei episcopus Cussitanorum ciuitatis, si-
militer.

Theodorus misericordia Dei episcopus Limyrensiū ciuitatis Ly-
ciæ prouinciæ, similiter.

Zosimus misericordia Dei episcopus Antandrensiū ciuitatis, si-
militer.

Afyncretius misericordia Dei episcopus Aradiorum ciuitatis,
similiter.

Stephanus misericordia Dei episcopus Botryenorum, similiter.

Philippus humilis episcopus Phellitanorum ciuitatis, similiter.

Menas misericordia Dei episcopus Myriangeli, similiter.

Cyprianus misericordia Dei episcopus Corycæotanorum ciuita-
tis, similiter.

Restitutus misericordia Dei episcopus sanctæ ecclesiæ catholicæ
ciuitatis Mileon prouinciæ Numidiæ, similiter.

Thomas misericordia Dei episcopus Constantinæ ciuitatis O-
roenorum prouinciæ, similiter.

Theodorus misericordia Dei episcopus sanctæ ecclesiæ Heleno-
poleos, similiter.

Seuerus misericordia Dei episcopus Taborum, similiter.

Theoctistus misericordia Dei episcopus Halicarnassensium ciuita-
tis Cariæ prouinciæ, similiter.

Thomas misericordia Dei episcopus Circessi, similiter.

Soterus misericordia Dei episcopus sanctæ ecclesiæ Aulonem-
sium, similiter.

Gennadius misericordia Dei episcopus Zenopolitanorum ciuita-
tis Pamphylæ prouinciæ, similiter.

Cosmas humilis episcopus Malleotanorum ciuitatis, simi-
liter.

Dionysius misericordia Dei episcopus Megarensium ciuitatis, si-
militer.

Callinicus misericordia Domini Christi episcopus Opuntiorum
ciuitatis, similiter.

Paschasius misericordia Christi episcopus sanctæ ecclesiæ Ægii ci-
uitatis, similiter.

Erasmus misericordia Dei episcopus Cibyritanorum ciuitatis,
similiter.

Sergius misericordia Dei episcopus Himereos, similiter.

Ioannes misericordia Dei episcopus Neocæsareæ Euphratesiæ,
similiter.

Thalelæus misericordia Dei episcopus Isindorum Pamphylæ
prouinciæ, similiter.

Cresconius misericordia Dei episcopus sanctæ ecclesiæ catholi-
cæ municipii Zatarensis prouinciæ Numidiæ, similiter.

Anatolius humilis episcopus Sebastenorum ciuitatis, simi-
liter.

Nonnus misericordia Dei episcopus Dauron, similiter.

Stephanus misericordia Dei episcopus Balaneotanorum, simi-
liter.

Victor misericordia Dei episcopus catholicæ ecclesiæ municipii
Sinna prouinciæ proconsularis, similiter.

Constantinus misericordia Dei episcopus Midaii, similiter.

Macarius misericordia Dei episcopus Prymnesiorum ciuitatis
Phrygiæ Salutaris prouinciæ, similiter.

Megalus misericordia Dei episcopus Myrenorum ciuitatis Phry-
giæ Salutaris prouinciæ, similiter.

Genethlius misericordia Dei episcopus Dorylæi, similiter.

Cresciturus misericordia Dei episcopus sanctæ ecclesiæ catholicæ
ciuitatis Boslæ prouinciæ proconsularis, similiter.

Nicetas misericordia Dei episcopus Epiphaniensium ciuitatis se-
cundæ Ciliciæ prouinciæ, similiter.

Alexander misericordia Dei episcopus Dionysi ciuitatis, similiter.

ANNO
CHRISTI
531.

Pelagius misericordia Dei episcopus Azanorum ciuitatis prouinciae Phrygiae Pacatianae, similiter.

Hieron misericordia Dei episcopus Anastasiopolitanorum ciuitatis Phrygiae Pacatianae prouinciae, similiter.

Glaucus misericordia Dei episcopus Alionorum ciuitatis Phrygiae Pacatianae prouinciae, similiter.

Procopius misericordia Dei episcopus sanctae ecclesiae Antenon Thebanae ciuitatis, similiter.

Petrus misericordia Dei episcopus Domitiopolitanorum ciuitatis Ifauriae prouinciae, similiter.

Ioannes misericordia Dei episcopus Colonensium, siue Theodoriadis ciuitatis, similiter.

Phronimus misericordia Dei episcopus Sinaitanorum Phrygiae Pacatianae prouinciae, similiter.

Ioannes misericordia Dei episcopus sanctae ecclesiae Dorostoli ciuitatis, similiter.

Vranus misericordia Dei episcopus Trallenorum ciuitatis Lydiae prouinciae, similiter.

* sup. Caesariensis

Ioannes misericordia Dei episcopus * Caesarenorum ciuitatis Lydiae prouinciae, similiter.

Macedonius misericordia Dei episcopus nouae Iustinianae Bithyniae prouinciae, similiter.

Ecdicius misericordia Dei episcopus Teni insulae, similiter.

* sup. Dabonaborum

Eulogius misericordia Dei episcopus * Dabon ciuitatis, similiter.

Theodorus misericordia Dei episcopus Coradensium ciuitatis, similiter.

Elpidiphorus misericordia Dei episcopus sanctae ecclesiae Anastasiopoleos Cariae prouinciae, similiter.

Cyrius misericordia Dei episcopus sanctae ecclesiae Dadimorum, similiter.

Theodorus misericordia Dei episcopus Laodicensium ciuitatis, similiter.

Silas misericordia Dei episcopus Tiberiopoleos Pacatianae prouinciae, similiter.

Megas misericordia Dei episcopus Myrenorum ciuitatis, agens vicem Diogenis religiosissimi episcopi Augustopolitanae ciuitatis, similiter.

Theodorus misericordia Dei episcopus Ingilon ciuitatis, similiter.

Iulianus misericordia Dei episcopus ciuitatis Zeugmatis, similiter.

Dorymenes misericordia Dei episcopus ciuitatis Adraon Arabiae prouinciae, similiter.

Ioannes misericordia Dei episcopus Leri ciuitatis, similiter.

Theodorus misericordia Dei episcopus Comanensium ciuitatis secundae Armeniae prouinciae, similiter.

Rufinus misericordia Dei episcopus Sebastenorum metropoleos, similiter.

Conon misericordia Dei episcopus Semneatorum ciuitatis, si-
militer.

Cyriacus episcopus sanctæ ecclesiæ Casatanorum ciuitatis, si-
militer.

Sisinnius misericordia Dei episcopus sanctæ ecclesiæ Præneti ci-
uitatis, similiter.

Iulianus misericordia Dei episcopus Batnon ciuitatis, similiter.

Anastasius misericordia Dei episcopus Rachlenorum ciuitatis
prouinciæ Tyriorum, similiter.

Theodorus misericordia Dei episcopus sanctæ ecclesiæ Porthmi
Græciæ prouinciæ, similiter.

Paulus misericordia Dei episcopus sanctæ ecclesiæ Stectorii ciui-
tatis Pentapoliticæ regionis, Phrygiæ Salutaris prouinciæ, similiter.

Stephanus misericordia Dei episcopus Amasenorum claræ metro-
poleos, similiter.

Paulus misericordia Dei episcopus Adrasenorum ciuitatis, si-
militer.

Euander humilis episcopus sanctæ Dei ecclesiæ Gnidi ciuitatis,
similiter.

Menas peccator & humilis episcopus Carpathiorum insularum,
similiter.

Eleusinius misericordia Dei episcopus Traianopolitanorum me-
tropoleos Rhodopiæ prouinciæ, similiter.

Sabbatius misericordia Dei episcopus Arcadiopoleos, simi-
liter.

Stephanus misericordia Dei episcopus metropoleos Iustinianæ
nouæ, siue Darasi, similiter.

Stephanus misericordia Dei episcopus Cherfonis, similiter.

Cyprianus misericordia Dei episcopus Adrianutheron ciuitatis,
similiter.

Ioannes misericordia Dei episcopus Apamenorum ciuitatis Pisi-
diæ prouinciæ, similiter.

Leontius misericordia Dei episcopus Amadessenorum ciuitatis,
similiter.

Theodorus gratia Christi episcopus Byzanorum metropoleos, si-
militer.

Paulus misericordia Dei episcopus Anchiali ciuitatis, similiter.

Conon misericordia Dei episcopus Adrianitanæ ciuitatis, si-
militer.